

Pozostałości dawnego miejsca odpoczynkowego przy bazaltowej skale
(fot. K. Kielijańska)

Kierujemy się dalej w górę ścieżką - do drogi - i zamykamy w ten sposób pętlę naszej trasy u podnóża zamku wysokiego - przy lawach poduszkowych. To koniec naszej wędrowki.

Dzięki pracy wolontariuszy, którzy w latach 2021-2023 przywrócili tę i inne ścieżki do użytku, spacerując, możemy poznać niezwykle barwną i ciekawą historię Góry Zamkowej.

Widok na kamienne schody prowadzące do dawnej Pustelni
(fot. K. Kielijańska)

Podążając ścieżką kolejne kilkaset metrów dochodzimy do niewielkiej polany z pozostałościami miejsca odpoczynku, czyli **kamiennym stołem z czterema ławami przy bazaltowej skale**. Miejsce to zostało uporządkowane przez wolontariuszy i czeka na rekonstrukcję. Warto tu zwrócić uwagę także na sposób sadzenia drzew - w tzw. wiązki - charakterystyczny dla architekta ogrodów tamtych czasów - **Hansa Carla Walthera** (współtworzył z Gotthardem Langhansem - projektantem Bramy Brandenburskiej - park w nieodległym Bukowcu).

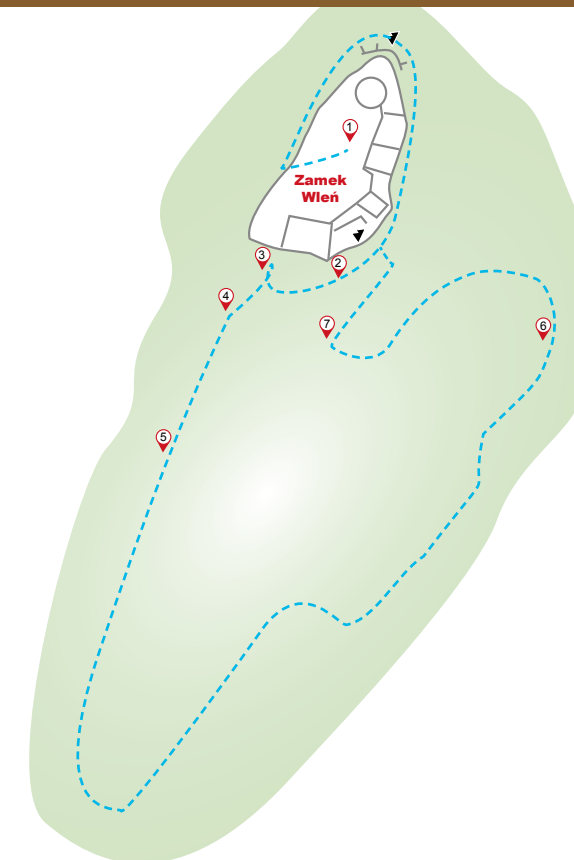
Na początku XIX w., kierując się panującą ówczesnie modą, właściciele pałacu Lenno zaaranżowali w otoczeniu zamku tzw. ogród sentymentalny, przechodzący w naturalny las. Założenie obfitowało w elementy architektury ogrodowej, najczęściej nawiązujące do wspomnień, czy zainteresowań właściciela. Stąd też, idąc dalej ścieżką, wkroczyliśmy krętymi kamiennymi schodkami do pozostałości po **Pustelni**. Miejsce to wzniesiono ku pamięci pasierba hrabiny Grunfeld - Friedricha Wilhelma Leopolda von Temsky, poległego w 1813 roku w bitwie pod Chojnowem (w czasie wojen napoleońskich).

Skrzyżowanie ścieżek u stóp law poduszkowych, na których wznosi się północna część zamku górnego (fot. K. Kielijańska)

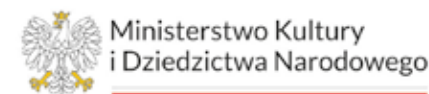
Ścieżka wokół wleńskiego zamku

(z wędrowką dawną drogą Torweg)

ścieżki dziedzictwa
heritage trails

9

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Instytutu Dziedzictwa – Wspólnie dla dziedzictwa

od ruin zamku Wleń - przez pozostałości zamku średniego - zachodnim odcinkiem dawnej ścieżki „Torweg” - przez miejsce odpoczynku przy bazaltowej skale i „Pustelnię”- do rozdroża przy lawach poduszkowych

Czas przejścia: 30-40 min
Dystans: 1000 m

Wędrówkę rozpoczynamy od **dziedzińca** najstarszego **zamku** na Śląsku , skąd kierujemy się do furty wejściowej i szutrową trasą schodzimy - okrążając zamek - do rozdroża ścieżek u podnóża murów zewnętrznych, po zachodniej ich stronie.

Mając za plecami zamek, a na wprost kamienny mur, skręcamy w prawo i wchodzimy w ten sposób w obszar, który stanowił **międzymurze zamku średniego i wysokiego** . Według XIX-wiecznych badaczy miał się w tym miejscu znajdować budynek, którego nazwa pochodziła od niemieckiego słowa „zwischen” (po polsku - pomiędzy), czyli **Zwinger**.

Kilka kroków dalej - wędrując między pryzmami kamieni, ułożonymi tu po zabezpieczeniu przed kilku laty ruin zamku górnego - po prawej stronie możemy rozpoznać pozostałość baszty łupinowej, na której szczyt prowadzi **piaskowcowe schody** . Za czasów świetności założenia parkowego baszta ta zwieńczona była piaskowcową balustradą, a w jej wnętrzu mieścił się okrągły stół kamienny z siedmioma, przypominającymi swym kształtem grzyby, siedziskami (stąd dawna nazwa „**Siedem Grzybków**”). W otoczeniu tego miejsca odpoczynku miał się znajdować ogród apteczny/ziołowy, zapewne dający początek przyzamkowemu **herbularium**.

Zamek Wleń (fot. E. Bojczuk)

Znajdujemy się teraz na obszarze **zamku średniego** , który w XX w. stał się naturalną scenografią niezwykłego przedsięwzięcia. W roku 1925 władze miasta w porozumieniu z właścicielem dóbr zamkowych - hrabią von Haugwitz - organizowały w tym miejscu **spektakle plenerowe** (niem. Heimatspiele) pod tytułem „Święta Jadwiga na Zamku Lenno”. W pierwotnym założeniu miały one być odgrywane przez pięć

kolejnych lat. Zaplanowane przedstawienia odbywały się cyklicznie od połowy czerwca do połowy sierpnia, dwa lub trzy razy w tygodniu (w samym 1925 r. odegrano aż 33 spektakle). Widownia obejmująca niemal całą wolną od drzew powierzchnię zamku średniego liczyła 1250 miejsc. W przedstawieniu początkowo udział brało jedynie dwoje profesjonalnych aktorów - w rolach głównych - ale za to we współpracy z aż 56

Pozostałości obelisku wzniesionego ku pamięci Friedricha Gottharda Ehrenreich von Grunfeld und Guttenstädten w 1804 roku (fot. K. Kielijańska)

statystami. Ze względu na rozmach przedsięwzięcia, uzależnionego od warunków pogodowych, udało się zrealizować przedstawienia tylko przez kolejne dwa lata. Ciekawostką natomiast jest, że w ostatnich spektaklach chorą aktorkę, odtwórczynię roli Św. Jadwigi, zastąpiła sama hrabina von Haugwitz. Ścieżka, którą wkroczyliśmy na zamek średni, stanowiła kulisy sceny, a widzowie docierali tu drogą wiodącą obok **obelisku, wystawionego w 1804 roku ku pamięci hrabiego Grunfelda** , do którego my teraz powinniśmy się skierować.

Schodząc schodami do opisanego powyżej marmurowego obelisku możemy zauważyć wyraźne pozostałości **fosy zamku średniego**. Mijając obelisk i kierując się w dół kolejnymi schodami wkraczamy na starą drogę o nazwie **Torweg**, która - okalając Pałac Lenno - prowadziła z Wlenia do zamku od co najmniej XVII w. Po przejściu około 200 metrów dochodzimy do skrzyżo-

Ujęcie ze spektaklu odgrywanego na Zamku Średnim w latach 20. XX w. (zdj. archiwalne)

Widok na dawne miejsce odgrywania przedstawień teatralnych (fot. K. Kielijańska)

Rozejście ścieżek - w środku dróżka od obelisku, po prawej ścieżka prowadząca do dawnego miejsca odpoczynkowego przy bazaltowej skale (fot. K. Kielijańska)

wania ścieżek. Skręcamy tu ostro w lewo w romantyczną wąską ścieżkę biegnącą w stronę ogrodów Pałacu Lenno.